

NHỮNG NGÀY ĐẦU Ở TRƯỜNG ĐẠI HỌC CẦN THƠ

Nguyễn Trúc Linh

Khoa Khoa học xã hội và Nhân văn

Ai cũng có cho mình một kỷ niệm gọi là “Ngày đầu tiên đi học”. Câu chuyện “Ngày đầu tiên đi học” của tôi, chính xác hơn là “Ngày đầu tiên đi học đại học” - nó gắn liền với trường đại học Cần Thơ.

Năm 2020, tôi là một “cựu học sinh” ở tỉnh lẻ vừa trải qua kỳ thi trung học phổ thông quốc gia, đón nhận kết quả thi và sẵn sàng chờ tin trúng tuyển, nhập học. Tôi đậu vào ngành Văn học, thuộc khoa Khoa học Xã hội và Nhân văn của trường đại học Cần Thơ, không phải là nguyện vọng đầu tiên, càng không phải nguyện vọng duy nhất, nhưng tôi chắc chắn rằng mình sẽ theo đuổi nguyện vọng này đến cùng.

Ngày đầu tiên đi đến Cần Thơ, cha tôi cùng với mấy người cha của những người bạn tôi nữa, những người cha tuyệt vời đã chở chúng tôi bằng xe máy một đoạn đường gần bốn tiếng đồng hồ để đi đến một thành phố lạ mà chúng tôi phải gắn bó suốt bốn năm sau đó. Và lí do chạy xe máy chính là vì muốn để xe ở thành phố cho chúng tôi chạy đi học, những người cha sau đó ngồi xe khách trở lại quê nhà. Khi chạy đến trường đại học Cần Thơ, trong mắt của một đứa trẻ vừa trưởng thành, hình ảnh ngôi trường xuất hiện một cách rộng lớn và đẹp đẽ vô cùng. Chúng tôi dừng xe trước một tòa nhà to lớn và hoành tráng, mà đến sau này khi đã là sinh viên của trường mới biết tên của nó là “trung tâm học liệu”. Sau này, đi vào bên trong trung tâm, biết càng nhiều, lại càng thấy tòa nhà này thật tuyệt vời, càng xinh đẹp, không chỉ vì vẻ ngoài mà còn vì lượng kiến thức lưu giữ bên trong, quá đồi khổng lồ, hữu ích. Những người cha quay về trọ nghỉ ngơi, còn đám trẻ chúng tôi từng bước từng bước hoàn thành hồ sơ nhập học, từng cái nhìn từng ánh mắt thích thú với khung cảnh và những con người ở xung quanh. Cảm ơn trường đại học đã đón chúng

tôi bằng một ngày nắng đẹp, trời trong và sự dịu dàng từ những người anh chị hỗ trợ hồ sơ nhập học.

Ngày đầu tiên đi học đại học. Nếu nhắc đến “Ngày đầu tiên đi học đại học”, tôi sẽ liền nghĩ đến nó. Đó là một buổi gặp mặt đầu năm giữa cố vấn học tập và sinh viên của lớp, không phải buổi học chính thức. Địa điểm mà chúng tôi gặp nhau là một phòng học trong khoa Luật. Bởi vì trường đại học Cần Thơ quá rộng lớn, và một đứa tân sinh viên mới toanh như tôi tìm mãi tìm mãi trên bản đồ cũng không nhìn ra được khoa Luật nằm ở đâu, tôi hoang mang vô cùng, tôi thử tìm mã lớp học của mình trên Facebook, mới thấy dòng trạng thái của một bạn có nhắc đến mã lớp, tối hôm đó vội vàng kết bạn và nhắn tin với bạn ấy để hỏi rằng khoa Luật nằm ở đâu trong trường để sáng mai còn biết đường mà đến lớp, nhận được sự hướng dẫn của bạn ấy, tôi mới nhìn lại và thấy ngay vị trí khoa Luật nằm gọn ở lối vào cổng C. Thật không hiểu sao lúc đầu tôi lại hoàn toàn không tìm thấy nó. Thật sự cảm ơn người bạn đó, mặc dù ban đầu chung lớp, nhưng vì sĩ số lớp quá đông nên phải tách ra, tôi và người bạn ấy không học cùng, cũng chẳng chơi chung, chưa từng nói chuyện khi gặp mặt, nhưng tôi nhớ mãi bạn ấy chính là người đã chỉ tôi đường đi đến lớp. Không biết người bạn đó có còn nhớ đầu năm có một người kì lạ đã nhắn tin hỏi bạn rằng “khoa Luật nằm ở đâu trong trường vậy bạn” hay không nữa. Sáng ngày mai khi đến được khoa Luật, trên đường đi tìm lớp học thì tôi có làm quen được một bạn, chúng tôi vào ngồi cùng, hỏi chuyện làm quen, kết bạn trên mạng xã hội, sau buổi gặp ấy còn cùng nhau ăn sáng và thật tuyệt vời khi cho đến bây giờ - hơn hai năm sau, tôi và người bạn ấy vẫn còn ở chung một nhóm bạn, cùng học, cùng chơi, cùng tiến bộ. Nhớ lại hôm đến lớp, hình ảnh đẹp đẽ đầu tiên hiện ra trước mắt tôi chính là người giảng viên với chiếc váy nhẹ nhàng, xinh đẹp mà lịch sự cùng với nụ cười vô cùng rạng rỡ và đặc biệt là giọng nói ngọt ngào in sâu trong trí óc tôi cho đến tận bây giờ, đó chính là cô Nguyễn Thị Kiều Oanh, cố vấn học tập “hạt” của tôi. Như đã nói, vì sĩ số quá đông nên lớp phải chia ra, và tôi bị chia vào lớp khác, không được cô Oanh cố vấn, nên tôi mới nói như thế. Ngày hôm đó, chúng tôi được nghe

cô phổ biến về một số nội quy, chia sẻ chuyện học hành ở môi trường đại học, cả chuyện đời sống với đầy những cảm dỗ, cô đã dùng sự ân cần nhất, dịu dàng nhất dành cho chúng tôi, khiến chúng tôi tràn đầy hào hứng trước một cuộc sống với muôn màu những điều mới lạ. Sau này, tôi có học qua vài lớp học phần của cô, vẫn giọng nói ngọt ngào, vẫn đôi mắt biết cười và những bộ trang phục lịch sự, xinh đẹp, cô Oanh đã truyền cho chúng tôi năng lượng để hoàn thành bài học của mình, năng lượng để hứng thú và theo đuổi đến cùng ngành học của mình.

Hơn hai năm qua, ngoại trừ học kì phải học online vì dịch bệnh, tôi vẫn ngày ngày đi đến trường, học ở khắp các phòng của mọi khoa. Gặp được nhiều giảng viên và bạn bè mới, trao đổi kiến thức, truyền động lực học tập. Trường đại học Cần Thơ vẫn luôn rộng lớn như thế, xinh đẹp như thế, dịu dàng như thế mà chở che cho mơ ước của chúng tôi, nuôi dưỡng cho tương lai của chúng tôi. Chuyện học tập, giao lưu và vui chơi ở trường đại học Cần Thơ thật sự rất tuyệt vời, cả kỉ niệm “ngày đầu tiên đi học đại học” của tôi nữa. Dưới mái trường đại học Cần Thơ mến thương, những kỉ niệm của tôi đều được diễn ra một cách nhẹ nhàng và tích cực nhất!